

การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ

The Developing Model of Vocational Education Management for Disabled Students

Doctor of Philosophy in Social Sciences Association
Ramkhamhaeng University

สุวรรณณี ศิริพิทักษ์ชัย¹ ดร.ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ²

ดร.ธงชัย สมบูรณ์³ ดร.เสกสรรค์ ทองคำบรรจง⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ และเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษา ผู้พิการ อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ กำหนดให้รูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1) ความนำ กล่าวถึง แนวคิดในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ หลักการ เป้าหมาย และมีต้องค์ประกอบตัวแปรย่อยด้านการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ส่วนที่ 2) ตัวแปรองค์ประกอบของนักศึกษาผู้พิการ ประกอบด้วย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาผู้พิการด้านพฤติกรรมทางการศึกษาและด้านการจัดการศึกษา ส่วนที่ 3) ตัวแปรองค์ประกอบของการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรย่อยด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประสานงาน ซึ่งได้มาปรับประยุกต์ใช้ในการบริหารงานแบบการเรียนร่วม กำหนดขอบข่ายภาระงาน ส่วนที่ 4) ตัวแปรองค์ประกอบของการส่งเสริมสนับสนุน ประกอบด้วย ตัวแปรย่อยด้านการส่งเสริมสนับสนุนของภาครัฐ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของชุมชน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของภาคเอกชน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของภาคเอกชนที่ไม่หวังกำไร ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของสื่อสารมวลชน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง และด้านการส่งเสริมสนับสนุนของกลุ่มเพื่อนนักเรียน ส่วนที่ 5) การนำรูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนได้แก่ การเตรียมความพร้อม การจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์ และการติดตามประเมินผล

คำสำคัญ : บริหารจัดการการอาชีวศึกษา นักศึกษาผู้พิการ

¹ นักศึกษาปริญญาเอกโครงการคณาภิธานจิตตางสังคมนาสาตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ปรึกษาคณาภิธาน

⁴ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปรึกษาคณาภิธาน

Abstract

In this dissertation, the researcher examines the conditions of vocational education management for disabled students. The researcher also develops a vocational education management model for disabled students. Findings are as follows: 1) The opinions concerning the conditions of vocational education management for disabled students were expressed at a moderate level in all aspects. 2) The development of a vocational education management model for disabled students contained five parts as follows: Part 1) The Introduction pertained to concepts used in the development of the vocational education management model for disabled students, principle, goals, and the dimensions of sub-variable components in the aspect of vocational education management for disabled students. Part 2) Variables governing behavioral components of the disabled students under consideration consisted of desirable characteristics of disabled students in the aspects of educational behavior and educational organization. Part 3) Variables governing components of educational organizations consisted of sub-variables in the aspects of academic management, facility technology, and coordination. These variables could be applied to the management of co-education Part 4) Variables governing the components of promotion and support. This consisted of sub-variables in the aspects of promotion and support from the public sector; communities; the private sector; the non-profit private sector; personal media; parents; and fellow students. Part 5) The implementation of a vocational education management model. This consisted of preparation; instruction and study; gaining experience and training; and follow-ups and evaluations.

Keywords : Vocational Education Management, Disabled Students

ความสำคัญ และความเป็นมาของปัญหา

มนุษย์ถือเป็นทรัพยากรที่มีค่าและมีความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนาประเทศ ให้เจริญก้าวหน้า และการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ต้องอาศัยปัจจัย พื้นฐานของการพัฒนาบุคคลและสังคม นั่นคือ การศึกษา ซึ่งคนพิการที่ถือเป็นส่วนหนึ่งในทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า สมควรที่จะได้สิทธิและโอกาสในการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญแก่คนพิการ โดยมีการออกพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การประกาศเป็นกฎกระทรวง ระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งการกำหนดปฏิญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการไทย ทั้งหมด 14 ข้อด้วยกัน แม้แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และ พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติถึงเรื่อง การคุ้มครองเสรีภาพ ศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิของคนพิการ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ที่ได้กำหนดให้คนพิการมีสิทธิและโอกาสทางการศึกษา เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดี กล่าวคือ การพัฒนาสมรรถภาพคนพิการให้สามารถประกอบอาชีพ มีงานทำอย่างมั่นคง มีรายได้ โดยส่งเสริมให้คนพิการได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพความพิการแต่ละประเภท สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนพิการทั้งในระบบการศึกษาแบบเรียนร่วม โรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการทั้งในระบบและนอกระบบ เพื่อให้

คนพิการสามารถช่วยเหลือตนเองได้ โดยไม่เป็นภาระของครอบครัว สังคม เปลี่ยนสภาพคนพิการจาก “ภาระ” ให้เป็น “พลัง” เป็นผู้ผลิตหรือยืนอยู่บนลำแข้งของตนเองได้ สร้างชีวิตคนพิการให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญาแก้ไขปัญหาของตนเองและพึ่งตนเอง (พวงแก้ว กิจธรรม, 2549, หน้า 1 – 2) ซึ่งนำไปสู่แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ.2550 - 2554 ภายใต้วิสัยทัศน์ “คนพิการได้รับการคุ้มครองสิทธิ มีคุณภาพชีวิตที่ดีเต็มตามศักยภาพ มีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่และเสมอภาค ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ปราศจากอุปสรรค” และแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 - 2559 ภายใต้วิสัยทัศน์ “คนพิการดำรงชีวิตอิสระร่วมกับทุกคนในสังคมอย่างมีความสุข สามารถเข้าถึงสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน” มีการกำหนดยุทธศาสตร์ มาตรการรองรับเพื่อช่วยเหลือร่วมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างบูรณาการในทุกมิติ มีการกระจายบริการอย่างทั่วถึง

ในอดีตการอาชีวศึกษาในประเทศไทย ไม่เปิดโอกาสแก่นักศึกษาผู้พิการเข้าศึกษา จนกระทั่งมี การปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่พุทธศักราช 2542 เป็นต้นมา มีการกำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต และเปิดโอกาสให้กับทุกคนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ไม่ว่าคนพิการและผู้ด้อยโอกาส เพื่อสนองนโยบายการปฏิรูปการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้ออกพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2551 ให้การอาชีวศึกษาจัดการศึกษาตลอดชีวิต และเปิดโอกาสให้กับทุกคนในการเรียนรู้ ไม่ว่าคนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส แต่กลับพบปัญหา

การจัดการศึกษาแก่นักศึกษาผู้พิการว่าจำนวนนักศึกษาผู้พิการมีจำนวนลดลง จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในช่วงปีการศึกษา 2548 - 2550 พบว่าสถิตินักศึกษาผู้พิการที่ได้รับการบริการทางการศึกษาด้านอาชีพตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพมีปริมาณลดลงร้อยละ 54.65 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงลดลงร้อยละ 13.92 แต่ในทางตรงกันข้ามจำนวนนักศึกษาผู้พิการนิยมเรียนหลักสูตรระยะสั้นเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 77.02 ทั้งๆ ที่จำนวนคนพิการมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น อนาคตการเข้าสู่ระบบอาชีวศึกษาทั้งในรูปแบบการฝึกอบรมด้านอาชีพ และการศึกษาสายอาชีพ ช่วยให้นักศึกษาผู้พิการได้รับการพัฒนาศักยภาพ และสร้างความมั่นคงในการดำเนินชีวิต (พวงแก้ว กิจธรรม, 2549, หน้า 2) แต่จำนวนสถาบันสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ให้บริการทางการศึกษาแก่นักศึกษาผู้พิการ มีแนวโน้มลดลง ร้อยละ 64.10 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ไม่เหมาะสม และไม่สามารถตอบสนองความต้องการของคนพิการได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งการทบทวนเอกสารงานวิจัยในประเทศไทยจำนวนมาก ไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาและให้ความสำคัญของปัญหาดังกล่าว มีเพียงงานวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ในงานวิชาการด้านอาชีวศึกษาสำหรับคนพิการของบริษัทอินฟอร์เมชั่น โพรไวเดอร์ แอนด์ คอนซัลแตนท์ จำกัด (2540) เท่านั้น ทั้งๆ ที่งานวิจัยในต่างประเทศจำนวนมาก ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการอาชีวศึกษาและการเข้าสู่ตลาดแรงงานของ

คนพิการ ดังนั้นผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา นักศึกษาผู้พิการ ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถานประกอบการ สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาที่จัดบริการแก่นักศึกษาผู้พิการ โดยแบ่งสถาบันอาชีวศึกษาที่จัดบริการแก่นักศึกษาผู้พิการ ตามภูมิภาค ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 83 บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 200 คน นักศึกษาผู้พิการ จำนวน 221 คน มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผู้ปกครอง จำนวน 221 คน และผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 66 คน

เนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 มิติ ดังนี้ มิติที่ 1 ด้านนักศึกษาผู้พิการ มิติที่ 2 ด้านการจัดการศึกษา มิติที่ 3 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปปรับใช้ในการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ และปรับใช้ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา โดยดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ประชากรที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา นักศึกษาผู้พิการ ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถานประกอบการ สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาที่จัดบริการแก่นักศึกษาผู้พิการ กลุ่มตัวอย่างมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งสถาบันอาชีวศึกษาที่จัดบริการแก่นักศึกษาผู้พิการตามภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง และกรุงเทพฯ จากนั้นสุ่มตัวอย่างสถาบันอย่างง่ายตามสัดส่วนของแต่ละภูมิภาค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง ที่ได้ตรวจสอบความตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ใช้เทคนิค Inconstancy of Content (IOC) หรือดัชนีวัดความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ฉบับผู้บริหาร มีค่าเท่ากับ 0.984 ฉบับครูผู้สอน มีค่าเท่ากับ 0.980 ฉบับนักศึกษาผู้พิการ มีค่าเท่ากับ 0.981 ฉบับผู้ปกครอง มีค่าเท่ากับ 0.967 ฉบับสถานประกอบการ มีค่าเท่ากับ 0.932 นอกจากนี้มีการตรวจสอบระดับ

ความเชื่อมั่นของตัวแปรด้วยวิธีการคำนวณแบบ CFA (Confirmatory Factor Analysis) ทุกตัวแปรของแบบสอบถามฉบับผู้บริหาร ฉบับครูผู้สอน ฉบับนักศึกษาผู้พิการ ฉบับผู้ปกครอง มีระดับความเชื่อมั่นสูง (มีค่าระดับความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 อ้างถึงใน Hair, et al.,1998, p. 723)

ระยะที่ 2 การพัฒนาการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ จำนวน 15 ท่าน ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (ประยูร ศรีประสาธน์, 2523, หน้า 52) จากนั้นสุ่มตัวอย่างสถาบันอย่างง่ายตามภูมิภาคละ 4 สถาบัน ครอบคลุมจำนวน 20 สถาบัน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น และประเด็นคำถาม กระบวนการกลุ่มที่ได้รับการตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ใช้เทคนิค Inconstancy of Content (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง = 0.725 อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถาบัน บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษาแก่นักศึกษา ผู้พิการ จำนวน 15 ท่าน เสนอรูปแบบเพื่อศึกษาความเหมาะสม และพัฒนาแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการโดยใช้กระบวนการเทคนิค EDFR จากการสัมภาษณ์ และแบบสอบถามความคิดเห็นปลายปิด จำนวน 2 ฉบับ จากนั้นเผยแพร่ประชาสัมพันธ์รูปแบบการบริหารจัดการ

การอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการแก่สถาบัน บุคลากรที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจ พร้อมทั้งจัดประชุมสนทนากลุ่มตามภูมิภาคเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้ได้รูปแบบ การบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการที่สมบูรณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Interquartile Range สถิติร้อยละ ความถี่ และการพรรณนา

ตาราง 1

แสดงระดับความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการโดยแยกตามกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่าง	มิติที่ 1 นักศึกษา ผู้พิการ		มิติที่ 2 การจัดการศึกษา		มิติที่ 3 การส่งเสริมสนับสนุน		ประสิทธิภาพ	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ผู้บริหาร	3.48	0.98	3.24	0.83	3.17	0.82	3.36	0.86
ครูผู้สอน	3.41	0.73	3.17	0.70	3.00	0.85	3.37	0.74
นักศึกษาผู้พิการ	3.28	0.78	3.22	0.74	3.13	0.78	3.35	0.76
ผู้ปกครอง	3.20	0.85	3.14	0.79	3.06	0.73	3.11	0.89
สถานประกอบการ	3.35	0.41	3.36	0.40	3.38	0.71	3.55	0.51
ภาพรวม	3.34	0.75	3.23	0.69	3.15	0.78	3.35	0.75

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารจัดการ การอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงตามลำดับ ได้แก่ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.35$, $SD = 0.75$) ด้านมิติที่ 1 นักศึกษาผู้พิการ ($\bar{x} = 3.34$, $SD = 0.75$) ด้านมิติที่ 2 การจัดการ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ

ศึกษา (Vocational Education Management for Disabled Students = 3.23, $SD = 0.69$) ด้านมิติที่ 3 การส่งเสริมสนับสนุน ($\bar{x} = 3.15$, $SD = 0.78$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ

มติที่ 1 ด้านนักศึกษาผู้พิการ ทางสถาบัน การศึกษาและสถานประกอบการเปิดโอกาส ให้นักศึกษา ผู้พิการได้เข้าศึกษาต่อในระดับ อาชีวศึกษา ทั้งหลักสูตร ปวช. ปวส. และหลักสูตร ระยะสั้น แต่ทางสถาบันยังไม่ได้ให้ความสำคัญ ของการจัดทำแผนการศึกษารายบุคคล ทำให้ นักศึกษาผู้พิการและผู้ปกครองไม่เข้าใจว่า หลักสูตร และสาขาที่เลือกเรียนเหมาะสมกับสภาพ ร่างกายของตนเองหรือไม่ เพียงใด ประกอบกับไม่ ได้นำแผนการจัดการศึกษารายบุคคลมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล อย่างจริงจัง ทำให้นักศึกษาผู้พิการไม่ผ่านเกณฑ์ การประเมิน เกิดความท้อแท้ ส่งผลให้นักศึกษา ผู้พิการลาออกกลางคันจำนวนมาก อีกทั้งไม่มีการ ประเมินพฤติกรรมทางการศึกษา แม้ว่าทุกคน ยอมรับว่าการประเมินพฤติกรรมทางการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ยืนยัน พฤติกรรมของนักศึกษาผู้พิการว่ามีคุณสมบัติ เหมาะสมเพียงพอกับงานที่จะทำ เป็นผลให้ นักศึกษาผู้พิการไม่มีเอกสารยืนยันทักษะความ สามารถในการทำงานของตน ทำให้นักศึกษา ผู้พิการไม่สามารถทำงานตามบริษัท ห้างร้านได้

มติที่ 2 ด้านการจัดการศึกษา สถาบัน การศึกษาได้ดำเนินการตามนโยบายของภาครัฐ แต่ภาครัฐไม่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณตาม นโยบายการจัดการศึกษาเรียนร่วม ได้รับจัดสรร งบประมาณเท่ากับนักศึกษาปกติ ทั้งนี้เพราะทาง สถาบันไม่ทราบแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องใน การจัดของงบประมาณสนับสนุน ทำให้เป็นภาระ ต่อทางสถาบันที่ต้องหางบประมาณมาดำเนินการ จัดเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ นักศึกษาผู้พิการ และจัดจ้างบุคลากรสนับสนุน

เพราะนักศึกษาผู้พิการต้องการบุคลากรสนับสนุน มาช่วยการจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ ทุกสถาบันจัดให้มีชมรมนักศึกษาผู้พิการทำ กิจกรรมร่วมกับนักศึกษาปกติ เพื่อฝึกทักษะ การ ปรับพฤติกรรมต่างๆ ในการอยู่ร่วมกันในสังคมได้ อย่างมีความสุข ฝึกการประกอบอาชีพที่สามารถ สร้างรายได้ระหว่างเรียน โดยการสนับสนุนของ ครูผู้สอนทุกท่าน ซึ่งครูทุกท่านทุ่มเทกำลังใจ ช่วยเหลือดูแลอย่างเต็มที่ เต็มความสามารถ แต่ อุปสรรคคือ ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอน ไม่มีสื่อ การสอนที่ดี และขาดเทคนิคการวัดผลประเมิน ผลตามสภาพจริงของนักศึกษา ผู้พิการ ดังนั้นทาง สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรม เตรียมความพร้อม เรื่องการจัดการเรียน การสอน และการวัดผลประเมินผลแก่ครูทุกคน มิใช่เฉพาะ แต่ตัวแทนเท่านั้น และควรขยายหลักสูตรเพื่อให้ นักศึกษาผู้พิการได้มีโอกาสเลือกแผนก / สาขาตรง ตามความต้องการ ความถนัด และความสามารถ ของแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่มการพัฒนาสมรรถภาพ ของนักศึกษาผู้พิการ สำหรับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ทางสถาบันจัดงบประมาณปรับปรุง อาคาร สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกบริการ แก่นักศึกษาผู้พิการได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งมีการ ประสานงานที่ดี มีผู้รับผิดชอบ ส่งผลให้การ ประสานงานประสบความสำเร็จ

มติที่ 3 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน พบว่า ภาครัฐ หน่วยงานของรัฐ ชุมชน เอกชน ให้ความสำคัญแก่นักศึกษาผู้พิการน้อยมาก ไม่มีทุนการ ศึกษา อีกทั้งไม่สามารถกู้ยืมจากกองทุนกู้ยืมเพื่อ การศึกษาได้ เนื่องจากเกรงว่านักศึกษาผู้พิการไม่ สามารถดำเนินการจัดส่งเงินคืนได้ตามกำหนด ดัง นั้นภาครัฐควรกำหนดเกณฑ์กองทุนกู้ยืมเพื่อการ

ศึกษา (กยศ.) สำหรับนักศึกษาผู้พิการโดยเฉพาะ ประกอบกับอุปกรณ์ส่งเสริมให้ยืม มีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถเข้าถึงสื่อเพื่อเพิ่มความรู้ได้ ขณะที่ ผู้ปกครองบางครอบครัว มอบหน้าที่การดูแลพฤติกรรมและความเป็นอยู่ ของนักศึกษาผู้พิการ ให้แก่ครูที่ปรึกษา โดยมีเพื่อน เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ด้านประสิทธิภาพ พบว่า นักศึกษา ผู้พิการที่จบการศึกษาร้อยละ 80 ประสบความสำเร็จ ประกอบอาชีพอิสระ เลี้ยงดูตนเองได้ ขณะที่ร้อยละ 10 ทำงานบริษัท หน่วยงานภาครัฐ ชุมชน นักศึกษาผู้พิการ ร้อยละ 5 สามารถศึกษา ต่อในระดับสูงขึ้นและอีกร้อยละ 5 ไม่มีงานทำ โดยมีนักศึกษาผู้พิการร้อยละ 60 ต้องลาออก กลางคันระหว่างที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษา

4.2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบ การบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษา ผู้พิการ

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบาย จำนวน 2

ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเชิงวิชาการ จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา สำหรับนักศึกษาผู้พิการ จำนวน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการศึกษา จำนวน 6 ท่าน สามารถสรุปได้ ดังนี้

ผลการสัมภาษณ์ด้านหลักการ ควรปรับปรุง ให้มีความกระชับ เหมาะสมสำหรับนักศึกษาผู้พิการ และควรศึกษาหลักการการจัดการศึกษาระดับ อาชีวศึกษา สำหรับ นักศึกษา ผู้พิการ จาก ต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ด้านเป้าหมาย พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับ นักศึกษาผู้พิการ ไม่ควรให้นักศึกษาผู้พิการเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพราะเป็นการผลักดันนักศึกษา ผู้พิการให้ต่อสู้ กับชีวิตมากเกินไป ควรพัฒนาทักษะความสามารถ ด้านอาชีพให้นักศึกษาผู้พิการสามารถประกอบอาชีพ เลี้ยงดูตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่เป็นการ ให้อภัยผู้ใด และควรกำหนดเป้าหมาย ที่สามารถ บรรลุและวัดผลความสำเร็จหรือความล้มเหลวได้

ตาราง 2

แสดงระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ

ที่	ประเด็นที่ทำการศึกษา	ข้อมูลแนวโน้มที่เกิดขึ้น					ข้อมูลย้อนกลับโดยองค์รวม					แปลผล
		$\bar{x}$	SD	Q1	Q3	Interquartile Range	$\bar{x}$	SD	Q1	Q3	Interquartile Range	
1	หลักการ	3.73	1.03	3.00	4.50	1.50	4.87	0.35	5.00	5.00	0.00	สอดคล้อง
2	เป้าหมาย	3.13	0.74	3.00	4.00	1.00	4.47	0.52	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
3	การจัดการศึกษา	3.33	0.49	3.00	4.00	1.00	4.47	0.52	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
4	การบริหาร	3.40	0.51	3.00	4.00	1.00	4.67	0.49	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
5	บุคลากร	2.47	0.52	2.00	3.00	1.00	4.60	0.51	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
6	งบประมาณ	3.33	0.49	3.00	4.00	1.00	4.73	0.46	4.50	5.00	0.50	สอดคล้อง
7	งานวิชาการ	3.13	0.74	3.00	4.00	1.00	4.40	0.51	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
8	หลักสูตร	3.40	0.63	3.00	4.00	1.00	4.60	0.49	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
9	การจัดการเรียนรู้	3.80	0.86	3.00	4.50	1.50	4.33	0.49	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
10	การวัดผลประเมินผล	2.67	0.49	2.00	3.00	1.00	4.73	0.46	4.50	5.00	0.50	สอดคล้อง
11	เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก	4.13	0.92	3.00	5.00	2.00	5.00	0.00	5.00	5.00	0.00	สอดคล้อง
12	การประสานงาน	2.53	0.52	2.00	3.00	1.00	4.40	0.51	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
13	การส่งเสริมสนับสนุน	2.67	0.72	2.00	3.00	1.00	4.60	0.51	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
14	การส่งเสริมสนับสนุนของภาครัฐ	3.33	0.90	3.00	4.00	1.00	4.33	0.49	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	ประเด็นที่ทำการศึกษา	ข้อมูลแนวโน้มที่เกิดขึ้น					ข้อมูลย้อนกลับโดยรวม					แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	Q1	Q3	Interquartile Range	$\bar{X}$	S.D.	Q1	Q3	Interquartile Range	
15	การส่งเสริมสนับสนุนของชุมชน	3.00	1.13	2.50	4.00	1.50	4.73	0.46	4.50	5.00	0.50	สอดคล้อง
16	การส่งเสริมสนับสนุนของภาคเอกชน	3.33	0.90	3.00	4.00	1.00	4.40	0.51	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
17	การส่งเสริมสนับสนุนของภาคเอกชนที่ไม่หวังผลกำไร	3.33	0.90	3.00	4.00	1.00	4.60	0.51	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
18	การส่งเสริมสนับสนุนของสื่อสารมวลชน	3.33	0.90	3.00	4.00	1.00	4.33	0.49	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
19	การส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.00	1.13	2.50	4.00	1.50	4.73	0.46	4.50	5.00	0.50	สอดคล้อง
20	การส่งเสริมสนับสนุนของเพื่อน	4.33	0.49	4.00	5.00	1.00	4.80	0.41	5.00	5.00	0.00	สอดคล้อง
21	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาผู้พิการ	2.53	0.52	2.00	3.00	1.00	4.60	0.51	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
22	แผนการจัดการศึกษารายบุคคล	3.80	0.86	3.00	4.50	1.50	4.67	0.49	4.00	5.00	1.00	สอดคล้อง
23	พฤติกรรมทางการศึกษา	3.40	0.63	3.00	4.00	1.00	4.73	0.46	4.50	5.00	0.50	สอดคล้อง
24	ภาพรวม	2.67	0.49	2.00	3.00	1.00	5.00	0.00	5.00	5.00	0.00	สอดคล้อง
	รวมเฉลี่ย	3.24	0.32				4.62	0.19				

* หมายถึง เกณฑ์ Interquartile Range ที่มีค่าน้อยกว่า หรือ เท่ากับ 1.50 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

จากตาราง 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มที่เกิดขึ้นของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นมากเป็นอันดับแรก ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนของเพื่อนนักเรียน ($\bar{X} = 4.33$) รองลงมา ได้แก่ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.13$) ระดับความคิดเห็นน้อย อันดับสุดท้าย ได้แก่ บุคลากร ($\bar{X} = 2.47$) เมื่อพิจารณา Interquartile Range พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทุกด้าน ยกเว้น เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน

เมื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ตามข้อเสนอแนะ ที่ได้ไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 15 ท่าน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อมูลย้อนกลับโดยรวมของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ภาพรวมอยู่

ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมสนับสนุนของเพื่อนนักเรียน ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา ได้แก่ หลักการ ($\bar{X} = 4.87$) ระดับความคิดเห็นมาก อันดับสุดท้าย ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนของภาครัฐ และการส่งเสริมสนับสนุนของสื่อสารมวลชน ($\bar{X} = 4.33$) เมื่อพิจารณา Interquartile Range พบว่า ทุกข้อผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ พบว่าสภาพการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับได้ดังนี้

1.1 ด้านประสิทธิภาพ สภาพ อยู่ในระดับปานกลางสูงสุด เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า นักศึกษาผู้พิการส่วนใหญ่ที่จบการศึกษามีรายได้ดี สามารถเลี้ยงตนเอง / ครอบครัวได้ สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดีมีสภาพ

ความคิดเห็นในระดับดี โดยมีข้อมูลสนับสนุนจาก ผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า นักศึกษาผู้พิการที่ จบการศึกษา มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีการประกอบอาชีพ สร้างรายได้ด้วยตนเอง รวมถึงการทำงานตามบริษัท ห้างร้านต่างๆ ได้ร้อยละ 85 ทั้งนี้ เนื่องจากการบริหารจัดการการอาชีวศึกษา สำหรับนักศึกษาผู้พิการ เป็นการจัดการศึกษาที่ สร้างอาชีพให้แก่ผู้พิการ เพื่อสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เปลี่ยนจาก “ภาระ” ให้เป็น “พลัง” (พวงแก้ว กิจกรรม, 2549, หน้า 1 - 2) โดยไม่ต้องย้ายที่อยู่ เพราะสถาบัน อาชีวศึกษามีประจำอยู่ทุกจังหวัดที่นักศึกษา ผู้พิการอาศัยอยู่ เป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษา ได้อย่างทั่วถึง ตามปรัชญาการจัดการอาชีวศึกษา สำหรับนักศึกษาผู้พิการ กล่าวคือ เป็นการจัดการ ศึกษาที่เน้นการปลูกฝังวิชาชีพและการฝึกอบรม เพื่อเตรียมนักศึกษาผู้พิการให้ได้มาตรฐานทั้ง ทักษะทางอาชีพ การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และทักษะ ทางสังคม เพื่อเข้าสู่งานอาชีพตามที่สังคมต้องการ (ทัศนาศวรงค์, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด นโยบายการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ของฮิวเวิร์ด (Heward, 2012) กล่าวไว้ 6 ประการ ดังนี้ 1. ต้องให้ทุกคนได้เรียนเท่าเทียมกันตาม ความถนัด ความสามารถของแต่ละบุคคล 2. การอาชีวศึกษาต้องจัดการศึกษาและการประเมิน ผลการศึกษาเป็นรายบุคคล 3. นักศึกษาผู้พิการ ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบ 4. การลดปัญหา / อุปสรรคทางการ ศึกษา สถาบันการศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อมให้ เหมาะสมกับนักศึกษาผู้พิการ ควรเป็นการเรียนร่วม เพื่อฝึกทักษะทางสังคม 5. การอาชีวศึกษาต้อง ดูแลเรื่องสิทธิของนักศึกษาผู้พิการและผู้ปกครอง

ไม่ว่าทางการศึกษาทางการแพทย์ ทางอุปกรณ์ การวิภาค ที่ควรได้รับจากแผนการจัดการเรียนรู้ รายบุคคลและผลการประเมินพฤติกรรมทางการ ศึกษาแต่ละบุคคล 6. การอาชีวศึกษาต้องร่วมมือกับผู้ปกครองและนักศึกษาผู้พิการ จัดการ ออกแบบการเรียนรู้ การนำไปใช้ และการบริการ ทางการศึกษา

1.2 ด้านนักศึกษาผู้พิการ มีสภาพ ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า นักศึกษา ผู้พิการมีโอกาสได้ฝึกงาน/ฝึกประสบการณ์ ขณะที่ยังเรียน มีอิสระในการดำรงชีวิตประจำวัน ทางการเรียน และการฝึกงาน อีกทั้งกิจกรรมที่ สถาบันจัดให้ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาผู้พิการรู้จัก ปรับตัวในขณะที่เรียน ทำงาน และชีวิตประจำวัน อยู่ในสภาพความคิดเห็น ระดับ ดี ทั้งนี้ เนื่องจาก สภาพการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับ นักศึกษาผู้พิการ ตั้งอยู่บนทฤษฎีพื้นฐานของการ อาชีวศึกษา 3 ข้อ ได้แก่ การปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อม การคิด และการทำงาน (เมธี ปลัน ธนันท์, 2533; อีรุณี บุญยโสภณ, 2544) ขณะที่ สภาพการบริหารจัดการของสถาบันด้าน การจัดแผนการศึกษารายบุคคลที่กำหนดการ วางแผนการประกอบอาชีพเพื่อเป็นแนวทางใน การจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาผู้พิการ การจัดบริการช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาผู้พิการ ประสบความสำเร็จ ตามที่คาดหวังไว้ และกิจกรรม ที่ช่วยพัฒนาพฤติกรรม ความคงทนของนักศึกษา ผู้พิการต่อการเรียน การทำงาน และสถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย ทั้งนี้ สืบเนื่องจากการวางแผนการประกอบอาชีพ และการพัฒนาพฤติกรรม ทางการศึกษาแก่นักศึกษา ผู้พิการเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้นั้น

ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างครู นักศึกษา ผู้ฝึกการ และผู้ปกครอง ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ และการวางแผนปรับปรุงพฤติกรรมทางการศึกษา เพื่อให้บรรลุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คลีค (Clark & Callow, 1998); และ ไนแมน (Niemann, 2007) กล่าวว่า นักศึกษาผู้ฝึกการ ที่ศึกษาในระดับอาชีวศึกษาควรมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้ ทักษะด้านความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพ และทักษะด้านสังคม ซึ่งสามารถพัฒนาและประเมินผลได้จาก พฤติกรรมทางการศึกษา และการจัดการศึกษารายบุคคล เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาผู้ฝึกการเป็นเครื่องมือที่กำหนดเป้าหมาย กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กำหนดเทคนิคการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องจัดให้แก่ นักศึกษา ผู้ฝึกการ ขณะที่การประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาผู้ฝึกการ เพื่อให้ นักศึกษาผู้ฝึกการได้ทราบพฤติกรรมของตนเองและร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องวางแผนกำหนดแนวทางการปรับปรุงพฤติกรรมดังกล่าวให้เป็นบุคคลโดยสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัมภาษณ์ ปลอดขาว (2549) ทำการศึกษาศักยภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลของครูโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมพบว่า ครูผู้รับผิดชอบ การจัดการเรียนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลอยู่ในระดับปานกลางและมีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลในระดับมาก ประสิทธิภาพ ไม่ผ่านการอบรมและผ่านการอบรมของครูผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วมมีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลที่แตกต่าง

ต่างกัน ในขณะที่ประสิทธิภาพของครูผู้รับผิดชอบ การจัดการเรียนร่วมมีผลต่อความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลที่แตกต่างกัน

1.3 ด้านการจัดการศึกษา มีสภาพ การบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับ นักศึกษาผู้ฝึกการระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายละเอียด พบว่า สถาบันเปิดโอกาสให้นักศึกษา ผู้ฝึกการได้ฝึกงาน / ฝึกประสบการณ์ ณ สถาบัน / สถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ การใช้จ่าย สำหรับการจัดการศึกษาแก่นักศึกษาผู้ฝึกการ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ มีสภาพ ความคิดเห็นในระดับสูง ทั้งนี้ เนื่องจากการ จัดการเรียนรู้อาจจากการปฏิบัติจริงควบคู่กับการ ฝึกงาน / ฝึกประสบการณ์ทั้งในสถาบันและสถาน ประกอบการ ช่วยให้นักศึกษาผู้ฝึกการเกิดการ เรียนรู้ เข้าใจ และจดจำเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับ Clark & Kolstoe, (1995); Gary & Oliver, (1995) ที่กล่าวถึงเทคนิคกระบวนการจัดการเรียน การสอนอาชีวศึกษาแก่นักศึกษาผู้ฝึกการ ดังนี้ ควร สอนประสบการณ์เพิ่มเติม ในรายละเอียดให้ มากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาผู้ฝึกการเกิดความเข้าใจ กระบวนการมากขึ้น ควรเน้นทักษะการทำงาน พื้นฐานมากกว่าทักษะขั้นสูงเนื่องจากไม่เหมาะสม สำหรับนักศึกษาผู้ฝึกการ พร้อมทั้งควรฝึกทักษะที่ สามารถนำไปปรับใช้ได้ทั้งที่สถาบัน สถานที่ทำงาน และชุมชน โปรแกรมแผนการจัดการเรียนรู้อย่าง บุคคลที่จัดทำขึ้น ควรมีกิจกรรมเสริมที่สนับสนุน การฝึกทักษะขั้นพื้นฐาน เพื่อมีประสบการณ์ทาง อาชีพเพิ่มมากขึ้น เมื่อจบการศึกษา รายวิชาที่ จัดสำหรับนักศึกษาผู้ฝึกการควรจัดให้เพียงพอเพื่อให้โอกาส ได้เรียนรู้และฝึกทักษะอย่างพอเพียง

นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนควรใช้เทคนิค กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรียนรู้จากครูผู้สอน เพื่อน กระบวนการทำงานกลุ่ม ผู้ปกครอง ชุมชน และที่สำคัญที่สุดจาก ตัวนักศึกษาผู้ฝึกการเอง ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Slade, Michael, and Frederick(2007) เห็นควรส่งเสริมเกี่ยวกับการ ศึกษาอาชีพมากกว่าการจัดการทางการศึกษา รวมทั้ง เพ็ญแข จันทรแจ่ม (2546) กล่าวว่า คุณสมบัติของนักเรียน นักเรียนควรมีเวลาเข้าร่วม กิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาและสถานประกอบการ สามารถอุทิศให้กับเวลาเรียนได้ หลักสูตร ควรมี วัตถุประสงค์ส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนได้ตาม ความแตกต่างระหว่างบุคคล กระบวนการจัดการ เรียนการสอน ควรมีการดำเนินการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และควรกำหนดวิธีการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างสถาน ศึกษา กับสถานประกอบการ การประเมินผล ควร แต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินผลร่วมกัน

1.4 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน มีสภาพ ระดับปานกลางน้อยที่สุด พบว่า ชุมชนมีส่วน สนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดบริการเทคโนโลยีสิ่ง อำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาผู้ฝึกการมีจำนวน ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาผู้ฝึกการ ทั้งๆ ที่เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยอำนวยความสะดวก เสริมสมรรถภาพ และขจัด / ลดความเสียเปรียบ ทางโอกาสการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของคนพิการ การสร้างความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการ เคลื่อนไหว การศึกษา พัฒนาทักษะเพื่อการพึ่ง ตนเอง ในการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกับคน ในสังคมอย่างเป็นปกติสุข (REHAB Tool, 2008) และการจัดการศึกษาในปัจจุบัน จำเป็นต้องพึ่งพา กลุ่มทางสังคมที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุน ได้แก่

ภาครัฐ ชุมชน กลุ่มเอกชนที่ไม่หวังผลกำไร กลุ่มธุรกิจเอกชน กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มสื่อสารมวลชน กลุ่มเพื่อนนักเรียนทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ ปัจจุบัน (Thomas, 1983, p.8) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารจัดการศึกษาโดยชุมชนมีส่วนร่วม เป็นการส่งเสริมสนับสนุนทั้งงบประมาณ สถานที่ บุคลากร ให้นักศึกษาผู้ฝึกการได้มีโอกาสในการ เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ พัฒนาทักษะ การปรับตัว ประสบการณ์ จากแหล่งเรียนรู้จริง สามารถบรรลุ เป้าหมายทางการศึกษาตามที่คนพิการคาดหวังไว้ เนื่องจากชุมชน เป็นหน่วยงานที่เตรียมคนพิการ ได้เป็นอย่างดีต่อการจ้างงาน (Beakley, 2001; Burke & Picus, 2001) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของสถาพร มงคลศรีสวัสดิ์ (2547); Riconscente (2004); Cihak, Alberto, & Frederick. (2007) ได้ศึกษาการพัฒนาฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดย ชุมชน พบว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดย ชุมชน ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีระหว่าง คน พิการ ครอบครัว และชุมชน คนพิการมีทักษะพื้นฐานของการอยู่รอด สามารถนำองค์ความรู้จาก โรงเรียนไปใช้ในการทำงานเพื่อความสำเร็จนอก ห้องเรียนและภายในสถานที่ทำงาน ทั้งนี้เกิดจาก องค์ประกอบหลัก 6 ประการ คือ 1) สร้างเสริม ทักษะทางสังคม 2) ส่งเสริมบทบาทของคนพิการ 3) สร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเอง 4) ความเป็นประชาธิปไตย 5) มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และ 6) ส่งเสริมความเท่าเทียมในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารและบริการ

2. การศึกษาผลการพัฒนารูปแบบการ บริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษา ผู้ฝึกการ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้อง ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ

พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องมากที่สุด เป็นอันดับแรก ได้แก่ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมสนับสนุนของเพื่อนนักเรียนอันดับสุดท้ายได้แก่การส่งเสริมสนับสนุนของภาครัฐ และการส่งเสริมสนับสนุนของสื่อสารมวลชน ทั้งนี้เป็นเพราะเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมสนับสนุนของเพื่อนนักเรียนเป็นสิ่งที่สามารถจัดทำได้ทันที เพียงแค่ร่วมมือกันปรับสภาพแวดล้อม อาทิเช่น การทำทางลาด การจัดสภาพห้องเรียน ห้องน้ำให้สะดวกมากขึ้น เพื่อขจัด / ลดอุปสรรคการเข้าถึงข้อมูล อีกทั้งยังสร้างความสามัคคี การเสียสละ จิตสาธารณะ รวมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย ของ Gary & Oliver (1995) ; Scruggs & Mastropieri (2004); Buchoiz, (2007) ที่กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนนักเรียนปกติจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนทางด้านพัฒนาการของนักเรียนนักศึกษาผู้พิการได้เป็นอย่างดี เกิดการเรียนรู้ การปรับตัวทางสังคม อันส่งผลให้เกิดการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน และเป็นพื้นฐานทางสังคมในการทำงาน สร้างความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น และงานวิจัยของวรรณพร รัตนพันธุ์(2546) ทำการศึกษาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพิการทางร่างกายหรือความเคลื่อนไหวที่ศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สถาบันการศึกษาควรจัดเตรียมบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา อาทิเช่น ทางลาด ราวจับคู่ ทางลาด ห้องน้ำที่นั่งพร้อมราวจับด้านข้าง

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับ

นักศึกษาผู้พิการโดยใช้กระบวนการกลุ่ม พบว่ารูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการช่วยส่งเสริมสนับสนุนกับทางสถาบันอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาแก่นักศึกษาผู้พิการมากขึ้น และมีเครือข่ายสำหรับคนพิการเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเป็นรูปแบบการบริหารจัดการแบบเรียนร่วม ที่มุ่งเน้นการฝึกประสบการณ์ การฝึกทักษะอาชีพให้นักศึกษาผู้พิการ สร้างความสัมพันธ์ทางสังคม นักศึกษาผู้พิการสามารถนำความรู้ ทักษะการทำงานดำเนินชีวิตของตนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ โดยไม่จำเป็นต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมากสร้างอาคารเรียน ห้องเรียนเฉพาะสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ใช้งบประมาณเพียงบางส่วน ปรับอาคารเรียน ห้องเรียนที่มีอยู่ให้เอื้ออำนวยความสะดวกต่อนักศึกษาผู้พิการ ประกอบกับสถาบันอาชีวศึกษามีประจำอยู่ทุกจังหวัด จึงสามารถจัดการศึกษาบริการแก่นักศึกษาผู้พิการได้ครอบคลุม และทั่วถึง อีกทั้งยังยึดหลักการบริหารจัดการภายในสถาบันการศึกษาแบบเดิม เพียงปรับเปลี่ยนและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบได้ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ ประกอบกับมีการนำรูปแบบการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Harvey (2001) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการมีความคุ้มค่า เพราะการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการฝึกประสบการณ์ การฝึกทักษะอาชีพให้นักศึกษาผู้พิการ สร้างความสัมพันธ์ทางสังคม นักศึกษาผู้พิการสามารถนำความรู้ ทักษะการทำงาน ดำเนินชีวิตของตนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ทัศนาศาสตร์. (2542). *กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการบริหารอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรวิทย์ บุญโสภณ. (2544). *การอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2523). เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย. *การศึกษาแห่งชาติ*, 14(4) (เมษายน - พฤษภาคม), 49 – 60.
- พวงแก้ว กิจธรรม. (2549). *เอกสารการบรรยาย เรื่อง การพัฒนากลุ่มคนพิการ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- เพ็ญแข แจ่มจันทร์. (2546). *ศึกษาความคิดเห็นของสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีต่อปัจจัย การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เมธี ปิลันธนานนท์. (2533). *การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิระพันธ์ สิทธิพงศ์. (2540). *ปรัชญาอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- สถาพร มงคลศรีสวัสดิ์. (2547). *การพัฒนาตัวแบบการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการโดยชุมชนริเริ่มใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สัมพันธ์ ปลอดขาว. (2549). *ศักยภาพในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครูโรงเรียน ที่จัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสตูล ปีการศึกษา 2548*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Bucholz, J. L. (2007). *Using Social Stories and Literacy-Based Behavioral Interventions to Improve Employment Skills in Employees with Mental Retardation*. Florida Atlantic University. Databases selected: Dissertation & These. ProQuest.
- Burke, M. A. & Picus, L. O. (2001). *Developing Community Empowered Schools*. California : Corwin Press.
- Cihak, D. F., Alberto, P. A., & Frederick, L. D. (2007). Use of Brief Functional Analysis and Intervention Evaluation in Public Setting. *Journal of Positive Behavior Interventions*, 9(2), 80 - 93.
- Clark, C., Callow, R. (1998). *Educating able children : Resource issues and process for teachers*. London : David Fulton.
- Clark, G. M., & Kolstoe, O. P. (1995). *Career development and transition education for adolescents with disabilities*. Boston, Allyn and Bacon.

- Gary, M. C. & Oliver, P. K. (1995). *Career Development and Transition Education for Adolescents with Disabilities*. Boston: Allyn and Bacon.
- Harvey, M. W. (2001). "The Efficacy of Vocational Education for Students with Disabilities Concerning Post-School Employment Outcomes: A Review of the Literature." *Journal of Industrial Teacher Education*, 38(3), 25-44. Retrieved May 18, 2012, from WWW.scholar.lib.vt.edu/journals/JITE/v38n3/harvey./html.
- Heward, W. L. (2012). *Exceptional children : An introduction to special education*. Englewood Cliffs, N.J.: Merrill.
- Hair, J. F. Jr., Anderson, R. E., Tatham, R. L. & Black, W. C. (1998). *Multivariate Data Analysis*. (5th Edition) Upper Saddle River, N. J.: Prentice -Hall.
- NICHY (National Information Center for Children and Youth with Disabilities). (1990). *Transition Summary. Vocational Assessment: A Guide for Parents and Professionals*. No. 6. (December, 1990)
- Niemann, Yvonne, A. K. (2007). *The effect of transition intervention on students with mild disabilities*. Louisville University. Databases selected: Dissertation & These. ProQuest.
- REHAB Tool. (2008). *Assistive Technology*. Retrieved 18, May 2008, from [Http://www.rehabtool.com](http://www.rehabtool.com)
- Riconscente, S. H. (2004). *College career development centers : Serving students with learning disabilities*. Johnson & Wales University. Databases selected: Dissertation & These. ProQuest.
- Scruggs, T. E., & Mastropieri, M. A. (Eds.) (2004). *Research in secondary schools: Advances in learning and behavioral disabilities (vol. 17)*. Oxford, UK: Elsevier
- Slade, M. F. (2007). *The perspectives and experiences of state administrators regarding the delivery of career education program content as It relates to students with disabilities : A phenomenological analysis*. The George Washington University. Databases selected: Dissertation & These. ProQuest.
- Thomas, R. M. (1983). *Politics and education*. Oxford : Pergamon Press.